

BOLSONARO, MESSIAS PELS AMICS

Confesso que estic enamorada de Bolsonaro. S'assembla tant al meu marit...

Messias, el meu marit, és un home alt, fort, atractiu, de cuixes grosses i cul petit.

El meu Messias era legionari, Sergent per més senyes, al que un Capità maniac va expedientar per haver violat a la quarta companyia tota sencera. Des d'aleshores el meu marit els te una mania horrible als mariques. Va tornar

sense galons i es va fer mecànic. El Messias es va casar amb mi després de tenir vuit novies. Va dir-me que era la més maca encara que els pares van pensar que el bonic que jo tenia era l'herència i amb mi, podia fer carrera.

Era molt amable i tenia un somriure encantador. Tres dies després del casori, em va donar la primera pallissa. Dos dies d'Hospital però ho va fer sense voler. El vaig posar neguitós perquè com ell diu, sóc una merda, no serveixo per res, semblo una brasilera més puta que capacitada.

Em sap greu que em digui això però m'ho mereixo. En tot cas si em maltracta és perquè el món no és just amb ell. A la feina el feien fitxar a l'entrada i li descomptaven les hores d'absència i l'amo era un comunista redomat, diu ell. I si arribava tard no era culpa seva, era l'esquena que li feia mal. I ell és clar, s'empanyava, bevia i tarumba em tornava a pegar i jo, apa, cap a l'Hospital.

Una vegada em vaig posar gelosa perquè es follava a la meva germana i ell va dir que no, que no se la follava perquè era lletja i la meva germana no se'l mereixia. I jo vaig quedar-me més tranquil·la, sobre tot després de sortit del coma que em va provocar al trencar-me un cantí al cap.

Jo m'estimo molt al Messias, però ara, darrerament tinc un problema moral i és que cada vegada que veig al Bolsonaro, se'm posa la pell de gallina i em venen unes calors estranyes i l'entreuix em sua... i no sé si això és de dona virtuosa.

Clar que el meu Messias és molt mascle amb mi i amb unes quantes d'altres, però l'altre Messias, el Brasiler, és que es folla a tot un país. I això excita una barbaritat, sobre tot si ets cristiana.

UNA BUFETADA MÉS A PAIR

El Tribunal d'Apel·lació de Brussel·les ha denegat a Espanya la entrega de Lluís Puig, refugiat a Bèlgica, en considerar que el Tribunal Suprem espanyol no és competent per jutjar-lo i que hi ha un risc de "vulneració de la presumpció d'innocència".

Karlitus s'ha posat en contacte amb l'ex-conseller de Cultura per obtenir detalls de la festa monstre que s'han muntat a Waterloo i que ha durat quatre dies ininterromputs. El pobre estava tant fet pols que hem decidit deixar-ho estar i que se'n anés a dormir la mona. Estem segurs que hi haurà altres ocasions.

El nostre redactor també s'ha posat en contacte amb Madrid i ai, ha trepitjat l'ull de poll del jutge Pablo Llarena. Veiem-ho!!! Els tripijocs i l'odi, manifestat un cop més, cap a la única de les veus de l'independentisme, la del president Puigdemont, la que li planta cara cada dia és, per part del jutge, cada dia més malaltís.

Comencem a témer quedar-nos sense aquesta figura de pro de l'espanyolisme fet llei a qui ens agrada telefonar per desfogar-nos quan la nostra nòmina no ens arriba a final de mes.

Llarena ens ha confessat que ha confabulat al Ministerio del Justicia del Gobierno per aconseguir obrir una convocatòria de plaça per ser un jutge espanyol "d'enllaç amb Bèlgica".

Segons ell, en primera instància s'havia de col·locar aquest jutge a Itàlia, però han decidit canviar-ho per Bèlgica perquè "és més estratègic".

A falta de saber el nom definitiu del candidat que ocuparà aquesta nova plaça, el que queda clar és que és l'inici de una nova estratègia per guanyar influències al país on resideix el president i la resta d'exiliats.

Aquests continuen amb l'objectiu de fer reaccionar Europa sobre la situació de repressió contínua que viu el poble de Catalunya.

Llarga vida als lluitadors exiliats!
Gran abraçada a Lluís Puig!